

Parochie 1
 In de pen 6
 Samenleving 8
 Klapstoel 9
 Dossier 10
 Varia 12
 Op·tocht 13
 Bisdom 14
 Cultuur-- 16

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Arabische Lente
 wordt steeds meer
 een kille herfst

De beelden en berichten die ons de afgelopen weken uit Syrië bereikten, zijn ronduit verbijsterend. Bijna dagelijks was er sprake van een bloedbad met telkens weer tientallen doden. Bemiddelingspogingen van Kofi Annan, de gezant van de Verenigde Naties (VN), haalden niets uit, integendeel, het geweld nam almaar verder toe. Het regime van president Bashar Al-Assad zet de zwaarste middelen in om opstandige wijken en het rebellenleger op de knieën te krijgen. Plunderingen, verwoestingen en vernederingen zijn daarbij schering en inslag. Uit een VN-rapport bleek dat regeringstroepen kinderen viseren, zwaar folteren en zelfs als menselijk schild gebruiken – al schrikken ook de opstandelingen er niet voor terug kinderen te rekruteren.

De burgeroorlog in Syrië, de nieuwe reeks bomaanslagen in Irak en het ongecontroleerde geweld in landen als Egypte en Libië, tonen aan hoe ver de Arabische Lente verwijderd is van een van haar uitgangspunten, met name het afwijzen van geweld. Wat in 2011 als een hoopvolle en vreedzame beweging begon, is – mede door de harde repressie in Libië en later in Syrië – gesmoord in het bloed van het verzet en opgegaan in de zoveelste spiraal van geweld. De vraag of de Arabische Lente de bevolking van de diverse landen al enige beterschap heeft opgeleverd, klinkt dan ook als een farce. „Tot op heden zie ik geen enkel land waar de situatie van vrouwen en minderheden er is op vooruitgegaan”, vertelde Amin Maalouf, de Frans-Libanese denker en auteur van tal van boeken over de Arabische geschiedenis en cultuur, aan het weekblad *La Vie*. „Anderhalf jaar na het uitbreken van de Arabische Lente overheerst bij mij een gevoel van scepticisme en zelfs van bitterheid. Het lijkt er almaar meer op dat het een gemiste kans is.”

De instabiliteit in de Arabische wereld maakt nog andere slachtoffers. De op zich al delicate situatie van de christenen bijvoorbeeld is sinds de Arabische Lente nog gevoelig verslechterd.

Na de invallen in Afghanistan en Irak werden de christenen zonder meer als handlangers van de Amerikanen aangezien. Sinds de Arabische opstanden moeten ze ook rekening houden met het toenemende islamisme. De politieke invloed van de moslimbroeders stijgt zienderogen en hun grote populariteit maakt duidelijk dat daar niet snel een einde aan komt. Ondertussen zitten de Arabische christenen tussen hamer en aambeeld. Ofwel kiezen ze partij voor de vernieuwingsbewegingen – die vaak op een radicalisering van de islam aansturen – ofwel scharen ze zich opportunistisch achter dictatoriale regimes die hun geloofwaardigheid al lang hebben kwijtgespeeld. Kortom, van een echte keuze is geen sprake. En toch...

„We moeten blijven geloven in een vreedevolle samenleving”, zei de Syrisch-katholieke aartsbisschop Georges Casmoussa, toen hij onlangs in Rijsel zijn jongste boek *Jusqu' au bout* (Tot het uiterste) voorstelde. Mgr. Casmoussa, een geboren Iraakees die in de jaren 1970 sociologie in Louvain-la-Neuve studeerde, was van 1999 tot 2011 aartsbisschop van Mosoel, het vroegere Nineve. In 2005 werd hij ontvoerd en met de dood bedreigd. Zijn kritiek op het Westen en op voormalig VS-president Bush is snoeihard, zijn inzicht in de situatie in het Midden-Oosten glashelder. Dat alles doet geen afbreuk aan zijn rotsvaste overtuiging dat christenen en moslims gedoemd zijn om samen te leven.

„We hebben elkaar zoveel te bieden, onder meer door ons gezamenlijk verleden”, benadrukte mgr. Casmoussa in Rijsel. De vernieuwing die het Midden-Oosten nodig heeft, staat volgens hem haaks op fundamentalisme en extremisme. „Wat we allereerst nodig hebben om de Arabische Lente alsnog te doen slagen, is wederzijds respect en een gezamenlijke strategie waarbij de rechten van alle minderheden worden erkend zodat elke burger – ongeacht tot welke religie hij behoort – zich solidair voor zijn land kan inzetten, in plaats van louter de belangen van stammenleiders en hun clans te dienen.”

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 Kerk & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeacteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Gordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen

Susan Van Lommel

Filip Ceulemans

Schoenmarkt 2

2000 Antwerpen

tel. 03 202 84 30

fax 03 202 84 31

redactie.bisdom.antwerpen@

kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge

Heilige Geeststraat 4

8000 Brugge

tel. 050 33 59 05

fax 050 34 14 32

persdienst.bisdom.brugge@

kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin

Bisdomplein 1

9000 Gent

tel. 09 225 16 26

fax 09 223 39 59

eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Jan Colla

Vrijwilligersplein 14

3500 Hasselt

tel. 011 28 84 40

jan.colla@kerknet.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Hans Medart

Varkensstraat 6

2800 Mechelen

tel. 015 29 84 17

hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp

Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus

Leopold II laan 53

1080 Brussel

tel. 02 428 21 03

fax 02 428 37 55

katrien.lannoo@trevipius.be

www.trevipius.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Beste lezer,

Het nummer dat u in handen heeft, is het laatste vooraleer de zomervakantie begint. Naar jaarlijkse gewoonte verschijnen de twee volgende edities van ons blad na een tussenperiode van drie weken. Deze zomer is dat op 18 juli en 8 augustus. Vanaf 8 augustus is **KERK & leven** er opnieuw wekelijks, zij het met enkele aangepaste rubrieken. De wekelijkse column bijvoorbeeld vindt u pas terug op woensdag 5 september.

De redactie wenst u alvast een prettige en deugddoende vakantie.

Femina

KERK & leven, 30 MEI 2012

1. Met spijt in het hart zie ik onze christelijke bewegingen hun christelijke wortels verloocheunen, nu ook de KAV. Waar velen zich met hart en ziel hebben voor ingezet, wordt overboord gegooid want 'de vlag dekt niet meer de lading'. „Gij zult mijn getuigen zijn”, zegt Jezus ons nochtans. En, in Johannes 15, 1-5: „Ik ben de wijnstok, gij de ranken. Wie in Mij blijft en Ik in hem, draagt veel vrucht, want los van Mij kunt gij niets.”

Welk verschil is er nu nog tussen Femina en socialistische en andere vrouwenbewegingen? Ook zij komen op voor een solidaire en rechtvaardige wereld en voor menselijke waarden. En voor welke K zijn de christelijke

animators nu nog verantwoordelijk? Ik vermoed dat zij bij de naamkeuze niet eens zijn geraadpleegd. Volgens mij mag zulke verdragende beslissing niet door bestuursleden alleen worden genomen. De K al dan niet uit de naam bannen, belangt alle leden aan en kan enkel gebeuren door een referendum. En dan nog mits een tweederde meerderheid.

Etienne VANWIJNSBERGHE, Sint-Niklaas

2. Een vereniging die vrouwelijkheid en kracht wil uitstralen, opkomt voor een solidaire en rechtvaardige wereld en die er zal zijn voor zinzoekers: zo zijn er honderd. Voorspelbare en politiek correcte inhouden: verdraagzaam, respectvol, vriendelijk, democratisch, ecologisch, met plaats voor ontplooiing, voor vrede en gelijke kansen voor iedereen – pardon, gendergelijkheid. Het maakt Femina wel heel 'eigentijds'...

Femina laat de christelijke waarden niet vallen, „maar vele vrouwen herkennen er zich niet meer in”. Misschien wel omdat het zout ontbreekt waar Bert Claerhout het over heeft (al bedoelt hij het net andersom). Jezus vraagt ons inderdaad niet om ons vast te klampen aan structuren, wel om in Hem te blijven, zoals Hij in ons wil zijn. Daar is de bron, de oorsprong. Wie daar trouw aan is, begint lief te hebben en zal door anderen worden herkend als net iets anders dan solidaire, rechtvaardig en verdraagzaam alleen.

Frank MICHIELS, Schoten

3. Ik wens de voorzitter van Femina, veel succes toe bij de verkoop van de KAV. Ongerust hoeft u niet te zijn, mevrouw Brumagne. U deed een toegeving aan het belangrijke aantal moslima's in uw vereniging. Waarom koos u trouwens niet voor Femme, om de samenhangigheid tussen de Vlaamse en Waalse afdeling te benadrukken? Neen, het werd Femma, hol en inhoudsloos. Eva Brumagne zegt dat de K van KAV geen correcte inhoud meer weerspiegelt, maar heeft ze ooit wel de inhoud hiervan beseft?

Francine LENAERTS, Borgerhout

Twijfel en geloof

KERK & leven, 23 MEI 2012

Uw column *Ik twijfel, dus ik geloof...* doet mij denken aan de uitspraak van de Franse theoloog René Laurentin: „Er is licht genoeg om degenen die willen geloven, toe te laten te geloven. Er is niet zoveel licht dat degenen die niet willen geloven, verplicht worden te geloven.”

Waarom geloven nogal wat mensen niet, vroeger niet en nu niet? Hun levenswijze wijkt af van het woord van Christus: „Wie in Mij gelooft, moet mijn geboden onderhouden.” Naar eigen lusten en voorkeuren volgen ze liever valse profeten. Ze zijn talrijk en haast overal aanwezig, ook op plaatsen waar ze niet thuishoren. Ze praten de mensen naar de mond en worden daarom graag beluisterd en geloofd. De mensen verwachten van hen levensvervulling. Maar

wat bereiken ze? Zinloosheid, met alle negatieve gevolgen die zich opstapelen. Ze roepen echter luid: „Vrijheid, blijheid!” De financiële en economische crisis spreekt duidelijke taal en draagt alle kentekeunen van de geestelijke en morele ontarding van deze tijd.

Christus roept meermaals, en met aandrang, op tot geloof, veel minder tot begrijpen. Nooit zaait Hij twijfel. Hij biedt woorden en daden aan om de twijfel te overwinnen.

Gerard HERMANS, Langdorp

Schuldencrisis

KERK & leven, 6 JUNI 2012

Met veel aandacht las ik de column *Eurozone staat voor hete zomer*. Ik heb er maar één woord voor: gefeliciteerd. U brengt de schuldenproblematiek niet alleen op een voor iedereen verstaanbare wijze, maar u concludeert ook, en terecht, dat we het in de toekomst met minder zullen moeten doen. Men kan inderdaad niet boven zijn stand blijven leven. De enige duurzame uitweg uit de crisis bestaat erin de overheidsfinanciën weer gezond te maken. Als iedere lidstaat zijn verantwoordelijkheid neemt, zal er weer vertrouwen groeien. Dat vertrouwen is nodig opdat gezinnen en bedrijven weer zouden durven te investeren en om een zodanige Europese solidariteit te schragen dat het voor de landen met grote problemen opnieuw wat beter wordt.

Marianne THYSSEN, via e-mail